

2. Je li u skladu s pravom Europske unije da danski sud – u sporu između radnika i privatnog poslodavca u vezi s plaćanjem otpremnine od čijeg plaćanja je poslodavac izuzet prema nacionalnom pravu navedenom u prvom pitanju, a što je protivno općem načelu prava EU-a o zabrani diskriminacije na temelju dobi – izvrši uravnoteženje tog načela i njegovog izravnog učinka s načelom pravne sigurnosti i s njime povezanim načelom zaštite legitimnih očekivanja, i nakon toga zaključi da načelo pravne sigurnosti mora prevladati nad načelom o zabrani diskriminacije na temelju dobi tako da je poslodavac prema nacionalnom pravu izuzet od obveze plaćanja otpremnine? Isto tako, postavlja se pitanje treba li, pri donošenju odluke o mogućnosti takvog izvršavanja, uzeti u obzir činjenicu da radnik ovisno o okolnostima, od države Danske može tražiti naknadu štete zbog neusklađenosti njezinog zakonodavstva s pravom Europske unije.

Žalba koju je 25. rujna 2014. podnio Zweckverbandes Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg i. L. protiv presude Općeg suda (peto vijeće) donesene 16. srpnja 2014. u predmetu T-309/12, Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg protiv Europske komisije

(Predmet C-447/14 P)

(2014/C 421/35)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg i. L. (zastupnik: A. Kerkmann, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Saria Bio-Industries AG & Co. KG, SecAnim GmbH, Knochen-und Fett-Union GmbH (KFU)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

1. ukine presudu Općeg suda Europske unije donesenu u predmetu T-309/12, Zweckverband Tierkörperbeseitigung/Komisija (¹) i, ako smatra da ima dovoljno informacija potrebnih da bi sam konačno odlučio o sporu, poništi Odluku Komisije od 25. travnja 2012. o državnoj potpori SA.25051 (C-19/2010) (prije NN 23/2010) koju je Njemačka dodijelila u korist Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg, C(2012) 2557 *final*, te naloži Komisiji snošenje cjelokupnih troškova žalbenog postupka i postupka pred Općim sudom;
2. podredno, ukine pobijanu presudu, vrati predmet na odlučivanje Općem sudu i odredi naknadno odlučivanje o troškovima.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi žalitelj navodi sljedeće žalbene razloge:

Opći sud pogrešno je okvalificirao kao državnu potporu financiranje dodatnih rezervi za slučajeve bolesti doprinosima žaliteljevih članova, uzimajući da žalitelja treba smatrati poduzetnikom u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a u pogledu održavanja rezervnih kapaciteta za slučaj epizotije na području njegove nadležnosti. Točno je da Opći sud ispravno polazi od načela da djelatnosti koje se obavljaju u okviru izvršavanja javnih ovlasti nisu gospodarske naravi koja bi opravdala primjenu pravila o tržišnom natjecanju iz UFEU-a. Opći sud također ispravno navodi da je potrebno odvojeno ispitati svaku pojedinu djelatnost žalitelja kako bi se provjerilo može li biti riječ o djelatnosti koja je povezana s izvršavanjem javnih ovlasti. Međutim, Opći sud pogrešno zaključuje da se održavanje rezervnih kapaciteta za slučaj epizotije ne obavlja u okviru izvršavanja javnih ovlasti, nego da predstavlja gospodarsku djelatnost temeljem koje se žalitelja u potpunosti kvalificira kao poduzetnika.

Također, time što je utvrdio da žalitelj nije imao neto troškove za održavanje dodatnih kapaciteta, Opći sud je povrijedio obvezu obrazlaganja presude. Osim toga, on je propustio ispitati dokaze žalitelja kojima bi se utvrdilo da je isključeno unakrsno subvencioniranje gospodarskih aktivnosti putem doprinosa.

Suprotno zaključcima Općeg suda, održavanje rezervnih kapaciteta za slučaj epizotije, uključujući i njihovu organizaciju i financiranje od strane žalitelja, predstavlja uslugu od općeg gospodarskog interesa (UOGI). Slijedom navedenoga, pobijana presuda krši članak 106. stavak 2. UFEU-a i članak 107. stavak 1. UFEU-a.

Osim toga, Opći sud povrijedio je članak 107. stavak 1. UFEU-a jer je zaključio, s jedne strane, da je žalitelj ostvario prednost u pogledu činjenice da nisu bila zadovoljena mjerila iz presude Suda u predmetu Altmark ⁽²⁾ te, s druge strane, da doprinosi koji su korišteni za sanaciju zagađenih područja predstavljaju potporu.

Također, Opći sud povrijedio je članak 106. stavak 2. UFEU-a kada je zaključio da žalitelj nije smio isticati povredu članka 106. stavka 2. UFEU-a bez da dovede u pitanje okvir Unije za UOGI koji je utvrdila Komisija.

⁽¹⁾ EU:T:2014:676

⁽²⁾ Presuda Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415)